

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorost vagy annak térfogatáért 4 krajczár.

Ezenkívül minden egyszeri közlés után 30 kr belyegdíj fizetendő.

Nagy és többször közlendő hirdetményeket árkedezményben részesít a kiadóhivatal.

A „Nyílt tér”-ben közlendő cikkekért soronként 10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Ifj. Dobay János szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetmények, nyílttéri cikkek stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Kisdedeink óvása.

Kézdí-Vásárhely, 1887. nov. 3.

Kisdedeink óvása ügyében még eddig nálunk törvény nincs. Az állam kormánya a rendelkezésére álló anyagi erejéhez képest megtesz annyit, a mennyit megtehet. Tudomásom szerint körülbelül eddig 30 óvóintézetet állított fel állami jelleggel, a mikre közel 40 ezer forint segélyt ad évenként. Ez azonban még nem elég; ezen ügyben nagy fontosságánál fogva többet kell tenni. S ha az állam ezt ez idő szerint nem teheti, társadalmi uton kell oda munkálni, hogy óvóintézet ha nem is minden községben, de legalább is az egymáshoz közel fekvő és csoportosított községek egyikében létesíttessék. Mert az a 400 egynehány kisdedóvó-intézet, a mely hazánkban ez idő szerint fennáll, még nagyon is kevés azon magasztos cél megvalósítására, mit ily intézetek céloznak.

Hogy pedig a kisdedóvó-intézetek nem létesülnek a kívánt számban, annak okát nem a jó szándék hiányában, hanem a társadalom jelenlegi nyomasztó pénzügyi viszonyaiban kell keresni. Midőn tehát a rendszeres óvóintézetek felállításával járó költségek fedezését ily körülmények között nem lehet foganatosítani, úgy hiszem, ezen ügyet egészen elalunni hagyni mégsem lenne helyes. Ha már kisdedeink óvásáról így nem gondoskodhatunk, van mégis egy olyan módja, a mely a falusi viszonyoknak megfelelő s még hozzá kevés anyagi áldozatot is kíván. S ez az ugynevezett nyári gyermekmenhely. Ezen nyári

gyermekmenhelyek olyan szükségesek, oly könnyű szerrel létesíthetők, hogy minden vármegye nehézség nélkül munkálhat azok tömeges felállításán.

Erre nézve kövessük Győrvármegye-nek példáját, mely szabályrendeletet alkotott a nyári gyermekmenhelyek kötelező felállításáról.

Ismerkedjünk meg a szabályrendelet főbb pontjaival, mely teljes világításba helyezi, hogy ne várjunk mindent az államtól, hanem igyekezzünk saját erőnkön magunk és gyermekeink jóvoltáért tenni.

Lássuk tehát.

Minden község (vagy közel fekvő több község) tartozik gyermekmenhelyet az iskolai szünidő tartamára (különösen faluhelyen máj.—okt.) felállítani s e célból költségelőirányzatába évenként 100 frtot felvenni.

Gyermekekmenhelyektől, ha arra külön alkalmas helyiség rendelkezésre nem állana, az iskolai helyiségek lennének berendezendők.

A gyermekmenhelyek a tanító felelősségének (természetesen méltányos tiszteletdíjért) felügyelete és vezetése alatt állának. Ha pedig ez nem vállalkoznék, vagy arra nem lenne alkalmas, akkor más értelmes és a gyermekek iránt szeretettel viseltető nő fogadandó.

A gyermekmenhelyek berendezéséről, fentartásáról, szükséges személyzet díjazásáról a községek gondoskodnak s e célból a 100 frt összeget költségvetésükbe felvenni tartoznak.

Továbbá fel lennének jogosítva a

községek, hogy a gyermekmenhelyekben való felügyeletért mérsékelt díj alapíttassék meg. A szegénysorsu szülők ilyen díj fizetésére nem lennének kötelezve. A község azt, hogy az általa fenntartott gyermekmenhelyben való felügyeletet fizetéshez köti, valamint a fizetendő díjak nagyságát a törvényhatósági bizottság jóváhagyása mellett szabályrendelettel állapítaná meg.

Minden szülő vagy gyám köteles gyermekeit, gyámoltjait 2 évének betöltésétől 6 évének betöltéséig, ha megfelelő gondozásról és felügyeletről nem gondoskodhatik, gyermekmenhelybe küldeni.

Azon szülő vagy gyám, ki 6 éves korig gyermekeit minden megfelelő felügyelet nélkül otthon hagyja, valamint az, a ki az előző szakaszban meg nem felel, kihágást követ el s az 1879. évi 40. t.-cz. értelmében a gyermekmenhely alaptörvénye javára 10 frtig terjedhető pénzbüntetésre büntetendő.

Ha a gyermeknek az előző szakaszban körülírt gondatlanság következtében baja esik vagy másnak kár okozatik, a büntetés 5 napi elzárásra és ugyan a gyermekmenhely-alap javára 50 frt pénzbüntetésre felelhet.

Ezek fontosabb pontjai a Győrvármegye által a gyermekmenhelyek felállítására alkotott szabályrendeletnek.

Háromszékvármegye tanítótestületének ez évi közgyűlése a nagymérvű gyermekhalandóság megakadályozhatása tekintetéből a vármegyében felállí-

tandó óvóintézetek szükségességét látván egyik eszköznek, tisztelettel kérte meg a vármegye közigazgatási bizottságát, hogy ismert ügyeszeretetenél fogva is szorgalmazza ezen ügynek diadalra jutását.

Győrvármegye szabályrendeletet alkotott, igaz, nem rendes óvóintézetek felállítására, hanem a mi a pillanatnyi szükségnek legalább egyelőre megfelel, nyári gyermekmenhelyek létesítése ügyében. Mert hiszen a gyermekmenhelyek létesítésével épen azon célt érnek el, ha nem is minden tekintetben, a mit óvóintézetekkel, t. i. megvédőnk gyermekeinknek egészségét, életbiztonságát sőt még ezáltal sok gazdasági és tilzrendőri szempontok is figyelembe lennének véve, a mik egyáltalában kiválóan fontosak.

Reméljük, hogy szeretve tisztelt főispánunk és a köz. bizottság magas figyelmükre fogják méltatni a háromszékvármegyei tanítótestület kérelmét, s ha már rendes óvóintézetek felállítását nem is, de Győrvármegye utánzandó példájára a nyári gyermekmenhelyek létesítése iránti lépéseket illető helyen meg fogják tenni.

Emberbaráti kötelességet véltem cselekedni, akkor, mikor ezen igen fontos ügyre illetékes köreink becses figyelmét felhívtam.

Mert jobb meggyőződésemet azt sugja, hogy nemzetem tapasztalt nagymérvű elpusztulását csak akkor akadályozhatjuk meg sikeresebben, ha óvjuk kisdedeinket.

Gyöngyösi István.

A „Szekelyföld” tárczája.

Mari.

(Életkép a modern nővilágból.)

Az egész kerepesi-uton alig lehet egy-egy lézengő alakot látni; mintha meghalt volna az a tenger sok ember, a ki ott lakik, csak egy-egy rendőrkopogása hallszik, vagy egy tót munkás kurjantása, a mint beleordít a ködös, hideg éjszakába, s aztán csoszog a sikos, nedves aszfalton végig, míg utoljára csak ennek is úgy hallszik lépése, mint a suttogás.

Halk, száraz köhögés rezeg végig az utcán; az egy magas, száraz, csontos alak lépdel a házak oldala mellett, egy nő, kopott fekete ruhában; egy vékony kendő van a vállára vetve. Az egész jelenség olyan, mint egy felleg árnyéka, mikor künn a mezőn átfut fejük felett. Az arcz beesett, sárga; a kezek fehérek, ráncosok, tele kék erekkel; a szem fénytelen, szomorú. A nő nagyokat lépve halad s végre betér egy keskeny utcán, átmegy a király-utczába, s egy szemetes kis utcába fordul. Ez a szemetes kis útjáró a Petőfi-utca. Oda vezet ki a szép, büszke Andrassy-utca, Budapest büszkesé-

gére. Ez a hatalmas fővárosi boulevard s az a szemetes kis útjáró olyanok így összenöve, mint a szép asszony, kinek sima testén undorító kelevény tátong. Fény és feketeség, tisztaság és mocok még sohasem találkoztak olyan kirívóan, mint itt. Zsibárosok, kiabáló, lármázó ismeretlen emberek lakása a nagy költő nevére keresztelt utcában. Szennyfolt, melyet nem akar letörölni senki; tályog, kelevény, melynek nem akad orvosa. A nő megáll egy kapu előtt s csönget; csönget először, másodszor, harmadikszor is, míg végre kijön a házmester s kaput nyit.

„Már megint ez a nő” — dünnyög a potrohos kapus s becsapja mérgesen a nagy, vasas kaput s csattogtatva fordítja a kulcsot.

„Mindig éjjel jön haza, fogadom, a részeges ura után járt; csudar népség!”

Aztán elmegy bebujni a jó, meleg, kényelmes takaró alá s még ott is mormogja: „rongyosok, csudarok! nem fizetnek, nincs nekik, csudarok.”

A nő felmegy a lépcsőn a nyomorult, negyedik emeleti lakásba s lábujjhegyen megy végig a nagy szobán, hogy ágyához jusson. Még két család lakik abban a szobában, kiket a nyomor, az ismeretlen célért való harc üldözött ide. Ott előkeresi zsebéből a

kis gyertyavéget s letéve az ágy lábára, hamarosan levetkőzik. A szomszéd ágyban egy nagyon öreg s nagyon beteg asszony mozog, köhög, tördeli a szavakat; tul, a szoba másik felén, hol a két a család férfi aluszak, a függöny megett horkol egyik alvó s közbe a szájjával csattogtat.

A levegő nehéz, fojtó; valami keserű szag van az egész szobában; a gyertya fénye alig ad egy kis világosságot.

Szakadozott, piszkos paplanyok az ágyakon; egyikre-másikra távetve egy-egy nagy kabát, hogy meleget adjon az is.

A nő végig néz még egyszer a termen s aztán elfújja a kis, ujnyi gyertyavéget, hogy betakarjon a sötétség mindent. Az a jó, nyomort, piszkot, mindent elfödő sötétség, mely ha ránk teríti fekete leplét, nem látjuk az ágyakban az alvók sárga arczát, a kopott paplanokat, a behunyt, beesett szemek feketés odvait. A beteg, nagyon öreg asszony még mind hörög, nem tud aludni, a levetett ruhák felszálló gőze ráfeküdt a mellére, nyomja, kinozza, hogy még jobban szenvedjen. Nem szól; talán nem is tudna már. Az a nő, ki most jött haza, ki a kis gyertyavéget égette, szintén elalszik. Nem nyomja lelkét már az ismeretlen cél vágya,

az a csodálatos és mégis annyira közönséges szenvedés, a mit életnek neveznek.

A kerepesi ut egyik zugkorcsmájában, a nagy vasuti indulóláhtól nem messze, ott issza a pálinkát a nőnek a férje.

Magas, de azért meggyőződés, vigyorgó arccal, fekete fogakkal. Részeg már, de nem kiabál, nem ordít a részeg szokása szerint; csak néz, néz egy pontra, hátradőlve a széken. Azt a lámpafényt nézi, mely a piszkos, sötét helyet megvilágítja.

Előtte az üveg, abból iszik néha-néha, s aztán néz, bámul tovább vigyorgó, hülye arccal; ugyanaz a mosolygás, ugyanaz a butaság mindig. Egy arczizma nem változik, egy redő nem lesz szélesebb vagy keskenyebb a homlokán; arca mintha köből volna kifaragva.

Hajnala jár az idő; egy-egy flakker gördül az utcán, munkások kocognak a kövezeten, majd a vonat dübörgése hallik.

A korcsmáros megszólítja a férfit:

— Hallja barátom! menjen már haza.

Az meg nem válaszol; bámul oly meredten, oly bután tovább.

A korcsmáros erre meglöki, majd meg-rázza s az ember kezd fölébredni abból az

SZEMLE.

A képviselőház harmadik bíráló bizottsága nov. 3-án este 6 órakor hirdette ki az ítéletet a kaposvári választás ügyében. E szerint a június 18-án Kaposvárt megejtett választás érvényben tartása mellett Széchenyi Pál gróf végleg igazolt képviselőnek kijelentett.

Szilágyi Dezső 116 szótöbbséggel Pozsonyban képviselővé választott.

Magyar-Igenben nov. 4-én Kemény Géza három 320 szavazattal képviselővé választott Rosenberg Gyula ellen, ki 56 szavazatot kapott.

A szász egyetem közgyűlését Bethlen gróf főispán nov. 3-án nagy tetszettel fogadott beszéddel megnyitotta.

A román vámtárgyalások. Bukarestből fontos hírt jelentenek. Egy ottani távirat tudatja, hogy az Ausztria-Magyarországgal megszokott tárgyalások nem sokára ismét fel fognak vétetni. Ugy a kereskedelmi szerződésre, mint az állategészségügyi egyezményre vonatkozó tanácskozást talán még november hó folytán megkezdik Bécsben a monarchia és a román állam képviselői. Bukaresti körökben remélik, hogy a tárgyalások ezúttal eredményre vezetnek.

A középeurópai hatalmak szövetsége deprimáló hatással van az orosz közvéleményre. A hírlapok hangja sokkal sze.ényebb és mérsékelt, mióta a friedrichsruhei találkozások, majd pedig Crispi beszéde s legújabbán a mi trónbeszédünk bizonyosságot tettek arról, hogy Ausztria-Magyarország, Németország és Olaszország a béke fenntartása és a hatalmak biztonsága érdekében minden kétséget kizáró módon szövetségre léptek. Az orosz lapok közül a Novoje Vremja „a béke érdekében szőtt összeesküvésnek” nevezi a szövetséget, azt mondván, hogy ez nem fenyegeti a békét, de mihelyt az illető hatalmaknak eszébe jutna, hogy akaratukat ráerőszakolják azokra, a kik ellen egyesültek, akkor majd meggyőződhetnek, hogy a harmas paktum nem elég erős gát. A Novosti című lap azzal biztatja magát, hogy Oroszország is találhat szövetséget, hogy szembe szálljon Középeurópával. — Ilyen hangon írnak az összes orosz lapok, üres fenyegetések és kénytelen gonyolódás alá rejtve a zavarodottságot, melybe a középeurópai szövetség folytán jutottak. Alkalom adtán, valamely jelentősebb külügyi kérdés elintézésénél, meg fog válni, hogy Oroszország (mely most az üldözött ártatlanság szerepét játsza) vajjon tud-e megfelelő súlylyal rátámadni azon hatalmak akaratára, kik csakugyan a béke megőrzésére és a vitás ügyek méltányos rendezése céljából fogtak kezét egymással.

A német császár és a orosz találkozásáról tartja magát a hír, hogy a találkozás Berlin-

ben meg fog történni. Politikai jelentősége azonban aligha lesz s az illető körökben kizárólag csak udvariassági tény látnak benne.

Szofia, nov. 2. A szobranye által egyhangulag elfogadott választfelirat a szobranye mély halálját és szeretetét fejezi ki, hogy a fejedeleme eljött Bulgáriába és ezáltal megmentette az országot a fenyegető veszedelemektől; a felirat kiemeli, hogy mióta Ferdinánd hercege trónra lépett, a rend és a közbiztonság ismét helyreállt. A bolgár nép a legnagyobb áldozatoktól sem riad vissza, hogy uralkodóját támogassa törekvéseiben, melyeket Bulgária boldogságának szentel.

T a n ü g y.

Titkári jelentés

a „Háromszékmegyei Tanító-testület” 1885—7. évi működéséről.*

(Folytatás.)

15. Kidolgozott és megvitattott választmányunk egy kezelési szabályzatot, az „Eötvös-alap”, „segélyegyleti”, temetkezési-alap” és „testületi tagdíjak” egy helyre való befizetésének nyugtatványozásáról. E szabályzat, mint javaslat, Nagy Károly kartárs által a közgyűlés folyamán elő fog adatni.

16. Tisztelettel jelentem, t. közgyűlés, hogy választmányunkban tettökolt indítvány folytán kérés küldetik a nagyméltóságu közlekedésügyi miniszter urhoz a testület levelezéseinek vitelbérmentessége tárgyában. Kérem erre nézve a közgyűlés jóváhagyását.

III. A hazai társtestületek a t. iratai közül tárgyalta választmányunk a következőket:

1. A „Pozsonyi tanítótestület” malaczkai járáskörének az iskolai zászlóaljok alakítása tárgyában küldött iratát, melyre határozatilag kimondatott, hogy miután e fontos kérdésben úgy is lesz szó, annak bővebb tárgyalásába bocsátkozni idő előttinek tartja választmányunk.

2. Az ungmegyei általános néptanítótestület átiratát a tanítók anyagi javítása érdekében teendő lépések iránt, mely javaslat meleg pártolás és ajánlás mellett a közgyűlés folyamán ismertetve is lesz.

IV. Jótékony gyűjtés is eszközöltetett és pedig:

1. Zubeck Lénárd pusztagyimóthi tanító részére, ki állásától minden kihallgatás nélkül számos tagból álló családjával utnak eresztve, felmentetett, 4 frt 40 kr.

2. A Gönczy Pál ur ó méltóságá jubileuma

* Mult számunkból tér hiány miatt maradt ki. Szerk.

emlékére létesítendő s az orsz. tanítói arháznál leteendő „Gönczy-alap”-hoz, a központi pénztárból szük anyagi viszonyainkra való tekintettel 5 frtot adományozott választmány testületünk nevében. Egyszersmind felszólítottak a járáskörök, hogy emleltet czélra saját pénztárukból adakozzanak.

Szükségesnek tartom, t. közgyűlés, továbbá a mindnyájunkat nagyon közelről érdeklő „Eötvös-alap”-ról is jelentéseimben megemlékezni. Ezen igen fontos ügy, fájdalom, nem részesei testületünk tagjainál kellő meleg méltánylásban, mert a tanítói járáskörök elnökségeitől beküldött névsorból összeállított 159 létszámú testületünkben alig egy-negyede tagja az emleltet alapnak. Pedig az évenként kiosztandó összegből tanítótestületünkben folyamodott tagokra mindig kellő figyelem volt fordítva az osztó bizottság által. Így csak az elmúlt legközelebbi két évben is következő kartársaink gyermekei nyertek az „Eötvös-alap”-ból ösztöndíjat: 1886. évben Kocsis Elek barátsói, Samu, Kádár Lajos laborfalvi, Lajos nevű fiai 50—50 frt és ez évben Barthalts János zágoni, Antal nevű fia 100 frtot. A magunk, családunk és segélyre szorult kartársaink nevében a minden évben megtett titkári kötelességemhez híven, de különösen az ügy fenségének és szükségességének nagy horderejétől áthatottan újból felhívom, felkérem testületünk minden egyes tagját, hogy a hetenkint megtakarítandó csak 2 krajczárral, s így egy évre 1 frt tagdíjával segítse elő azon intézményt, mely hivatva van annyi sok nyomorban és szenvedésben segélyre szorult kartársunk és családja fájdalmán enyhíteni.

Hogy tiszteletteljes jelentésem testületünk működéséről minden irányban hű képet nyújtson, szólanom kell még a tanítói könyvtár ügyéről is.

Komáromy Andor volt megyei tanfelügyelő és bizottsági elnök ur a megyéből való eltávozása alkalmával minden leltár, vagy jegyzék nélkül átadta sepsiszentgyörgyi polgári fiúiskolai tanár t. Bodola Sándor urnak a könyvtár tulajdonát képező könyveket. Választmányunk Bodola Sándor ur szíves értesítése folytán erről tudomást vévén, a könyveket, és pedig a „Mikó-tanoda” igazgatósága által az intézet könyvtára duplumaiból 87 drbot; egyes könyvkiadók utján Komáromy Andor urhoz küldött tankönyvek- és füzetekből 103 drbot; Komáromy Andor ur szíves ajándékából 3 drb diszkötésű munkát f. évi szeptember 29-én elnök ural együtt jegyzék mellett átvettük. Szíves fáradságáért köszönet. Szíves adakozásból gyarapodott tanítói könyvtárunk: Ma-

gyari György maksai kartársunk által adott 6 drb munkával és Bács-Bodrogmegye tanítótestületének 1872—1897. évekről szóló „Evkönyve” 1 drb. Megyei h. kir. tanfelügyelő, tek. Eötvös Károly Lajos ur ezelőtt pár nappal szíves volt könyvtárunknak ajándékozni az általa szerkesztett és írott „Népköztudományi Emlékeztető” és „Kis világ, legújabb Flóri könyve” vall. és közokt. miniszter urnak 1887. évi 13744. számú körrendeletével óvodák, népiskolai könyvtárak és jutalomkönyvül ajánlva 1—1 példányt. E szerint van a könyvtárban 203 db mű. Eötvös Károly Lajos h. kir. tanfelügyelő urnak szíves adományáért meleg köszönet nyilvánított testületünk nevében elnökség részéről, minek tudomásul vételét tisztelettel kérem. Általában az egész könyvtár-ügyről e gyűlésen részletes kimutatás fog előterjesztetni, addig is azonban annyit jelenthetek, hogy pénzalapja maig teszen 140 frt 19 krt.

Ezen ügygyel kapcsolatosan örömmel jelentem t. közgyűlés, hogy a tekintetes nemes Háromszékmegyei közönségének a mult évben tartott közgyűlése választmányunk kérelmére könyvtárunk javára 50 frtot szíveskedett adományozni, miért is nem késztünk meleg köszönetet nyilvánítani testületünk nevében.

Fel kell még említenem jelentéseimben Pap György kilyéni kartársunk abbéli ígéretét is, hogy ha tanítói könyvtárunk létesülni fog, akkor 10 éven át évenként 2 frtot fog annak alapjához fizetni.

Tisztelet közgyűlés! Ennyi az, a mit a választmány a felsőbb hatóságokkal, hazai társtestületekkel, a tanítói járáskörökkel való szerves összeköttetése alapján testületünk és tanúgyunk érdekében a mult két évben tehetett.

Mielőtt azonban a köröknek önálló ügyrendjük szerinti évi munkáságukról szóló jelentésemet is megtenném, egy szomorú kötelességet is kell teljesítenem.

Szomorú kötelességet teljesítek, t. közgyűlés, szeretett pályatársak, midőn fájdalommal telt szívvel jelentem, hogy tanítótestületünk sorából a kérlehetetlen halál kiragadta élete és munkássága legjava korában már csak néhai Perdi Mihály szőrcsei, Molnár Istváné szül. Kiss Klára kézdivásárhelyi, Fejér Károly hidvégi, Pap Dávid zágonbarkányi és Király Istvánné mindnyájunk által szeretve tisztelt kartársainkat. Nyugodjanak csendesen, emlékeztük legyen áldott, béke poraikra !!

(Folytatása következik.)

apathiából, melyben az imént vala, de az a fertelmes vigyorgás ismét csak ott van az arczán.

— Mi az ára? — kérdé, az üvegre mutatva.

— Nyolcz krajczár a mai, hat a tegnapi.

— Irja ezt is ahhoz.

— Nem lehet már, nem fizetett tegnap se, nem lopom az italt. Fizessen!

— Nem tudok, nincs, majd — tán — holnap — lesz, — majd, akkor.

A korcsmáros, ki már szokva van az ilyen jelenetekhez, egyszerűen elveszi kalapját s kabátját a kő, mindig vigyorgó férfinak s az ajtóra mutat:

— Ki!

— Adja vissza! adja no, nincs pénz, lesz, a feleségem, majd holnap...

— Eh! mit áll még itt? menjen!

S avval ajtót nyitva kilőki.

Egy pár munkás akkor ment el az ajtó előtt.

— Ennek is most van este — mondá az egyik, s röhögve mentek odább, mint a kik nem ismerik azt az embert, mint a kik szokva vannak ahhoz, hogy mindennap lánának ilyet.

S az ember felkel a földről s meggörnyedve, folyton vigyorogva elindul haza, vezetve ösztöne által egyenesen haza, a nyomorult lakásba.

Otthon már felkelt mindenki, csak az öreg asszony hörög s motyog még az ágyban, a többi régen szétment a városba kenyeret keresni, ha lehet.

A nő, a feleség, felöltözött már s a nyitott ablak előtt ül; előtte a lakótársak meztelen gyermekei orditognak, ő pedig czeruzával javitgat egy dolgozatot.

A férj belép, inogva, rongyosan az ágyhoz tántorog s aztán vigyorgó arczát a nő felé fordítja.

— Mari! ehetném.

— Én is! hol hagyta a ruhádat?

— Elvették.

— Pálkáért, ugy-e?

— Azért.

— Feküdj le.

— Ehetném.

— Én is, de nincs mit ennünk.

— Dolgozzál.

— Hát te?

— Én nem.

S azzal végigdőlve az ágyon, horkolni kezd.

— Én nem, én nem... — mormogá a nő — te nem, te nem, sohasem, csak inni, inni. Én Istenem, mi lett az életemből, ebből a virágból, mely oly gyönyörűen nyílt! kór, hitvány, száraz kór, melyet kerget a szél, az a hideg szél. Szerellem! szerellem! nem igaz, a mit hittem róla, nem! Nem az égbe vezet, de le a durva fekete földbe, a rothadásba, a piszokba. Kenyer nélkül, meleg nélkül, ruha nélkül nincs, nincs szerellem, csak hideg undorodás, vágy, vágy iszonyu, égető vágy a sirba, a föld alá. Oda, oda mennék, ha lehetne; de mi lesz evvel a nyomorulttal, a kit én vittem bele a nyomorba, én csalogattam? Milyen boldog lehetett vol-

na, ha nem ismer engem, boldog, szerencsés, s én is, ha nem ismerem őt! Két ember, kiket összevetett a sors, hogy egymással ölje meg őket. Ha ő nem volna, megkeresném az utat a Dunáig; talán azért is van itt nem messze az a nagy folyó, hogy a kinek van, beletemesse bánatát.

Kérdem, vajjon mi célja van az életnek ott, hol maga a tulajdonos sem ragaszkodik hozzá? nem szebb, jogosultabb-e hamarabb érní a célhoz, a hideg, a fekete földhöz, mint a hogy azt a sors rendelte? Oh! ne ítéljétek el az öngyilkosokat, ismerjétek meg előbb a nyomort.

Berner Mari egy tisztességes vidéki iparos leánya volt. Ifjusága zajtalan csendben telt el; a vidéki leányiskola falai, a nagy akácok voltak első barátai, s ő, mint a virág, mely nő öntudatlan, mig kinyílik, ugy fejlődött szép, felnőtt leánynya. 16 éves volt, mikor anyja azon czélból, hogy leányának önálló kenyerre is legyen, a fővárosba küldötte két évvel később, mint a hogy a miniszteri tanterv megengedi, de azért mégis igen hamar; bár sohasem adta volna oda!

— Legyen önálló kenyered — mondá az anyja, s a leány elment, eltávozott az édes otthonból.

Az iskolai élet egyhangúsága, a szemtől-gezt tanárné, a folytonos tanulás, mindig ugyanazon jelenetek, ugyanazon egyének utoljára is ábrándozóvá tették a leány lelét, Gondolata messze-messze elkalandozott s az ismeretlen, csak sejtett gyönyöröi az

életnek apránként légvárat építettek a leány kebelében s lelke avval az önhittséggel telt meg, mely legtöbb tanult nőnek közös ismertető jele; bizonyos könnyelmű hányivettség, másoknak számba nem vétele voltak e hiuvá fejlődött lélek tulajdonai. Azt hitte, hogy kilépve az életbe, egy tekintetével, egy szavával lábait elé fogja varázsolni a férfiakat, ezeket az ismeretlen, csodálatos lényeket, kik imádják a nőt, szavalnak, verset írnak az imádottnak, s ha kell, a kedvesnek leszedik a csillagot az égről.

Nem hitte, hogy csalódásai is vannak az életnek, mert nem ismerte azokat.

Elvonult társaitól s csak avval a gondlattal foglalkozott, hogy mennyire fognak rajongani érte a kisváros férfiai; elképzelte maga előtt, mit fogna válaszolni a pék, a gazdag pék fiának, ha megkérné őt.

— Édesem, hagyja e tárgyat; azt hiszem, beláthatja, hogy én más társadalmi régiókba emelkedtem, mint a hol én van.

Hogy fog majd a pékfi busulni! Talán még párbajra is fog valakit híni bujában; aztán a lap hozza, hogy: X. X. és N. N. a kis erdőben véres párbajt vívtak, a párbaj oka — nő. Lesznek, a kik mondani fogják: cherchez la femme! — s az ő nevét fogja emlegetni minden ember a kis városban.

Vagy ha jönne kezét megkérni hajdani tanára, az ügyetlen Fülöp Maximilián, azt mondaná neki:

— Ezt a pensumot nem jól tudja, tanár ur, a szerelem művészetéből szekundát kapna én,

V i d é k.

Kovácsna, 1887. okt. 29.*

(Páva ev. ref. egyházközség gyászja.)

Páva ref. egyházközség veterán papja Finta István megszűnt élni. Halálos gutaütés okozta a hirtelen halálát.

A derék pap, jó barát, hű férj és önzetlen hazafi e hó 25-én Kézdi-Vásárhelytől volt és az nap délután az utolsó egyh. községi gyűlésben elnökölt a szokott egykedvű kedélyállapottal. S másnap (október 26-án) este felé íróasztala mellett hirtelen elhunyt, székével együtt hátraesett és egy óra alatt halál fia lett.

A mindenki által szeretve tisztelt papnak hűlt tetemeit okt. 28-án délután nagyszámú résztvevők kíséretében szállították az ev. ref. köztemetőbe az örök nyugalom színeire. Ott láttuk mély bánattól áthatottan az igazi collegialitás érzetével a közsinatra távozott előljárók kivételével, az orbai pap-ságot; külső és belső gyászt öltve jelent meg a mesteri-kar; megjelenésével adott kifejezést a szolgabírói hivatal és a vidéki intelligenciának számos tagja; a pávai egyházközség pedig gyászba borulva, könnyes szemekkel kísérte elhalt lelképásztorát oda, a hol ő több százak lelki nyugalmaért mondotta el az utolsó „Miatyánk“-ot.

A gyászszertartás méltó volt az elhunyt-nak érdemeihez.

Jancsó Elek pákái ref. lelkész szívreható könyörgése a papi lakon megingatta a résztvevő kebleket.

A sirnál Bodor János zágoni lelkész szólt. A fiatal pap megfelelt a várakozásnak; veterán collegiájától oly magvas beszéddel és kedves előadással bucsuzott és bucsúztatott, mely közölséggel találkozván, könnyekre fakasztotta a gyásztól publikumot.

A ref. mesteri-kar mélabus gyászánekei sem maradtak hatás nélkül; kitűnt, hogy ők is érzik az egyházmegye veszteségét.

y.

Gyergyó-Ditrő, 1887. október 30.

Tekintetes szerkesztő ur!

Községünkben a társadalmi élet egy idő óta annyira összezsugorodott, miszerint társas összejövetelt immár talán egy éve is van, hogy nem láttunk, pedig hát van két »Kör«, is, mely hivatala lett volna ezeket eszközölni. Egyik kör idősebb, a másik csak első évét éli; ez várta a kezdeményezést amattól — mint illik — de hiába, nem történt semmi.

Vége a fiatalabb kör várakozó állásából kilépve, elhatározta, hogy a hét minden szombatján fillérestélyeket fog tartani, melyekre az intelligens osztályt úgy, mint értelmes székely gazdáink is meghívattak.

Az első estély e hó 29-én tartott meg, melyen a meghívottak számahoz képest kevesen voltak ugyan, de azért igen jól találta magát a kis társaság, vigan tánczolt és fesz-telenül társalgott. Az estélyt elénkitette a tombolajáték, melyen 13 db tárgy lett ki-állítva, illetve kisorsolva, szóval minden

* Térhiány miatt késétt.

Szerk.

Milyen zavart lesz a szemüveges tanár; talán dadogni, makogni fog valami ostoba-ságot s akkor én szemébe nevetek ezüst csengésű hangon.

A félszeg nevelés félszeg gyümölcse, az ábrándozás, egészen felforgatta lelkét; álmódzott egy csinos fiatal emberről, a ki lo-vagol, sőt néha biciklik is jár kék vagy chamois színű harisnyában, térdig érő nad-rágban. Ez megismeri őt templomban vagy pikniken, vagy valami jour-fixen s aztán en-gedelmet kér, hogy meglátogassa. Segyszer, egy csendes esteli órán nyilatkozik szép sza-vakkal s érdekes, halvány arca higlyu, aztán megkérdi: szabad-e reményleni?

Ő meg akkor oda dől a keblére s azt mondja:

— Ah, Arthur! tied, csak tied örökre, — egyedül — tied!

Aztán összekelnek, nászutra indulnak; ő mindenütt feltűnik szépsége, szelleme által s a haute volée rajongva veszi körül, mint a hogy lehet olvasni azokban a szép regények-ben, mikből a mamának otthon egész könyv-tára van s a mik a divatlappal jöttek éven-kint. Oh! sokat olvasta azokat titokban, éjjel, vagy a lányiskola udvarán a kiosi padon.

Az évek gyorsan teltek; kifíczamított ész-szel, gyenge osztályzattal végezte be a gou-vernant-tanfolyamot s haza került.

20 éves volt akkor; szép volt, magas, sze-me fekete, „mint az éjjel“, termete dőlözeg, psendesen ingatta, ha járt; igéző volt.

ugy volt, hogy a tán készakarva távol mara-dottak igényeit is kielégítette volna.

Reméljük azonban, hogy a t. község kö-zönységéből kibontakozva, jövőre nagyobb életjelt mutatand fel, s a következő estélye-ken népebben fog megjelenni annál is in-kább, mivel biztos tudomásunk van arról, miként az igazgatóság gondoskodni fog min-dig felolvasás, szavaltat stb. tartásáról; de el-tekinthez etől, másrészt az a tudat is sarkal-hat mindnyájunkat a megjelenésre, hogy ott adandó filléreinkkel a szegény tanulókat se-gélyezzük.

Hisszük azért, hogy az ezután tartandó estélyek jövedelme — tömegesb pártolás folytán — nagyobb leend. Ugy legyen!

Együttal kikérem jövőre is tekintetes szer-kesztő ur engedélyét arra, hogy a következő estélyekről is becses lapjában röviden meg-emlékezhessen.*

Nonnatus.

Különbélek.

— **Hymen.** Kovácsnai Deák Imre hosszú-aszói járásbírósi segéd-telekönnyvezető tegnap tartotta esküvőjét Nagyveczen Szőcs Ottília kisasszonnyal. Boldogságot kívá-nunk e frigyre!

— **Eljegyzés.** Jakabfy Ignác birtokos és kereskedő a napokban jegyet váltott a szép Frölich Irén kisasszonnyal, Frölich Gyula gyulafehérvári gyógyszerész kedves és mű-velt nővérével. Az esküvő nov. hóban lesz.

— **A honvéd-csapatok létszáma.** A legújabb statisztika adatok szerint a következő: Gya-lóság: béke idején 1155 tiszt és hivatalnok, 7893 közember; háboru idején 3178 tiszt és hivatalnok, 150,061 ember; az anyakönyvi állomány: 2588 tiszt és hivatalnok, 174,687 ember. Lovasság: béke idején 185 tiszt, 1992 ember; háboru idején 540 tiszt, 13590 ember; anyakönyvi állomány 380 tiszt, 25,806 ember. Az összesített anyakönyvi állomány 2963 tiszt, 200,493 ember és 7134 ló. Ezekből kitűnik, hogy a legénységi anya-könyvi állomány mind a két fekvőveremnél nagyobb, mint a szükséglet háborukban, míg a tisztikárnál kisebb. A gyalogságnál hiány-zik 595 és a lovasságnál 160, összesen tehát 755 tiszt.

— **Halálozás.** Izsák Matild, Izsák József 16 éves leánya, Zágomban, folyó hó 1-én tüdővészben elhalt. Béke poraira!

— **A nők idegessége.** A »Gesundheit« című német folyóirat érdekes dolgokat ír a nők idegességének okairól. Az idézett szaklap szerint ez a mindinkább elharapódzó beteg-ség két főokra vezethető vissza: a vérsze-génység és a friss levegő hiányára. Sokan nem tartják nőiesnek, ha az asszonyok és leányok egészséges étvágygyal esznek és szomszágukat rendes kortyokkal csillapít-ják. A legtöbb nő oly cseppszáma iszik, mint valami csirke s oly falatokat eszik, mint egy kanári madár. Gyakori, hogy egészséges fiat-al leányok nem szeretik, ha az arcuk piros és azon vannak, hogy halványak legyenek, mert úgy érdekesebbek. E balga vélemény-ben aztán tönkre teszik idegrendszerüket és

Szívesen.

Szerk

Kérője is akadt, a gazdag pék fia, a tanár, sőt még egy törvénytészki jegyző is.

Ugy felelt nekik, a hogy már elhatározta volt. Jól esett lelkének, ha elmondhatta va-lamelyik barátjának:

— Apropos! Iván megkért; mit képzelsz? nem gondolod, hogy nagyon merész e mi?

S csak nem ment férjhez. A fővárosi jmo-dort iparkodott feltüntetni mindenütt; kü-lön divatlappja járt, borítékán mint „éjféli tündér“ levelezett az „éj lovagjával, a bus apróddal, a köszívű herceggel“ stb., s lel-két még jobban kifíczamította.

Az évek gyorsan teltek; anyja sokszor aggodalommal nézett a jövőbe s biztatta is, hogy menjen hozzá, a pék gazdag, szereti szereti nagyon, meg fogja becsülni.

Ilyenkor hamar elhallgattatta anyját, „Ugyan, mama, hagyj békét, ne légy olyan fád! Fi done! egy pék neje lenni! Hisz az nem áll legkevésbé sem a kor színvonalán. Milyen faragatlan! Inkább állomásra me-gyek, mint egy taskó neje legyek!“

A birtok is kezdett apánaként fogyni; a kocsai, a lovak, a dejeunerők, a piknikiek min-dent elvittek. A szép kaszálók, a mezők, a gabnaföldek, az erdő, a felsőntezai ház mind, mind elmentek. De azért volt még a va-gyonból, ékszer is volt sok, azokat még rég szerezte volt az öreg. Halála előtt Berner János megvellegette elbukott nemesei csa-ládi ékszereit, arany, ezüst holmiját, s a nagy vasas ládában sok volt ezekből.

(Folytatása következik.)

V. F.

maguk is zsákmányul esnek mindenféle be-tegségnek, különösen pedig az idegességnek. A nők gyakran kényszerítve vannak arra, hogy sokat töljenek a szobában, a mi nagyon káros hatású. Angolországban az ugyneve-zett női bajok sokkal ritkábban fordulnak elő, mint akárhol másutt. Ez azért van, mert ott minden valamire való családnak saját há-za van. Igaz, hogy ez a ház többnyire csak három ablak szélessége, de egyes helyiségei nagyon czélszerűen vannak beosztva, a kony-ha lenn van a pinczézés, az ebédlő a föld-szinten van, a dolgozószoba az első, a háló-szobák a második és harmadik emeleten. Az angol nő nem is kiméli magát, hanem egész nap föl és alá szaladgál a lépcsőkön, a hogy épen a szükség megával hozza. E gyakori mozgás hatása különösen az altesti szervek megerősödésében, a jó emésztésben és foko-zott étvágyban nyilvánul; a vérszegény-ségnek pedig nincs ezeknél hatalmasabb el-lensége. A mi nőink persze visszarettenné-nek az ily berendezéstől s nem gondolják meg, hogy mily előnyös volna ez a ház tisz-taságára és a lakások szellősségére. Az an-gol-családap, ha csak teheti, egy kis kert-nek is hagy helyet a háza mögött. Ez a kert rendszeren nem valami nagy, nem is díszes. Elég, ha egy pár bokor és egy kis zöld gye-p van benne. De ez oly családnak, mely anyat nem töltheti falusi birtokain, módot nyújt arra is, hogy a meleg nap jórészt a szabad-ban tölthesse. Ez az oka, hogy az angol nők egészségesebbek, nagyobbak és idomaikra szebbek, mint más nők, a kiknek szépségük inkább az arcon összpontosul. Az angol nők a természetükben rejlik. Pedig könnyű lenne e szépségnek ezt a két nemet egyesí-teni, ha a nők követnék életrendjökben az angolokat.

— **Naptárak az 1888 ik szökö-évre.** A „Frank-lin-Társulat“ magyar irodalmi intézet kiadá-sában a következő, közkedveltségben része-sülő, csinosan kiállított és nagy gondnal szerkesztett 1888-ik évi naptárak jelentek meg: „István bácsi naptár“ vagyis családi házigazdának és gazdasszonyoknak, népe-nelőknek, helységi előljáróknak, iparosoknak és földmivelőknek való képes kalendárium 1888-ik szökö-évre. Alapítá Majer István. Szerkeszti Köhalmi Klimstein József tanár. Ára füzve 50 kr. — „Protestáns új képes naptár“ 1888-ik szökö-évre. Szerkesztette Dúzs Sándor tanár, Bihari Kálmán, Margó-csy József, stb. közreműködésével. XXXIV. évfolyam, képekkel s a protestáns egyházi és iskolai tisztai névtárral. Ára füzve 50 kr. — „Falusi gazda naptár“ 1888-ik szökö-évre. A magyar gazdák, kertészek, lelkészek és tanítók számára. Több szakember közremű-ködésével szerkeszti Sporzon Pál, a Gyakor-latí Mezőgazda szerkesztője. XXIV. évfolyam. Számos ábrával ellátva. Ára füzve 80 kr. — „Borászati naptár“ 1888-ik szökö-évre. Szakemberek közreműködésével szerkeszti dr. Nyáry Ferencz tanár. XV. évfolyam. Ára füzve 80 kr. „A magyar nők házi naptára“ 1888-ik szökö-évre. Szerkeszti K. Beniczky Irma. XX. évfolyam. A szövétve nyomott sok képpel, s a háztartáshoz szükséges nap-lói jegyzetekkel ellátva. Ára füzve 60 kr. — „Székely-egyleti képes naptár“ az 1888-dik szökö-évre. Szerkesztő bizottság: Bochkor Károly, Buzogány Áron, Deák Farkas, Ko-vács Ferencz, Nagy Gábor, Szász Károly, Szilágyi Sándor, Turóczy Adolf. VII. év-folyam. Számos a szöveg közé nyomott kép-pel. Ára füzve 25 kr. — „Honvéd-naptár“ az 1888-ik szökö-évre. (Együttal katonai nap-tár.) A magyar nép számára. Szerkeszti Ador Imre. XXI. évfolyam. Képekkel. Ára füzve 60 kr. — „Lidércz-naptár“ 1888-ik szökö-évre. XXVII. évfolyam. Számos nagyobb és a szöveg közé nyomott kisebb képekkel. Ára füzve 60 kr. — „A magyar nép naptára“ 1888-dik szökö-évre. Képes kalendárium sokféle hasznos és mulattató olvasmánygal ellátva. Szerkeszti ifj. Tatár Péter. XXXIII. évfolyam. Ára füzve 25 kr. — „Uj fali naptár“ 1888-ik szökö-évre. Egy egész év. Ára 20 kr.

— **A magyar vörös-kereszt egylet sorsjegyei-nek** hétfőn délután történt huzása alkalmá-val a következő sorsjegyekre estek a nyere-mények: a soroz. 6753 s ny. sz. 53 nyert 10000 frot, a soroz. 2293, ny. sz. 95 és a soroz. 2848, ny. sz. 58 nyert 500 forintot. 100 frot 2118 soroz. 39 sz., 4507 szorsz. 41 sz., 5661 soroz. 37 sz., 5855 soroz. 76 sz., és 7309 soroz. 31 sz., egyenkint 50 frot: 720 soroz. 21 sz., 1282 soroz. 36 sz., 1408 soroz. 16 sz., 1522 soroz. 11 sz., 1747 soroz. 58 sz., 1753 soroz. 50 sz., 2382 soroz. 7) sz., 3645 soroz. 26 sz., 4647 soroz. 50 sz., 4720 soroz. 30 sz. 5219 soroz. 11 sz. 5664 soroz. 38 sz., 5998 soroz. 48 sz., 6007 soroz. 80 sz., 6142 soroz. 73 sz., 6357 soroz. 28 sz., 7192 soroz. 59 sz., 7739 soroz. 17 sz., 7761 soroz. 15 sz., 7850 soroz. 38 sz., egyenkint 25 frot: 251 soroz. 29 sz., 312 soroz. 96 sz., 342 soroz. 64 sz., 847 soroz. 15 sz., 1461 soroz. 28 sz., 1712 soroz. 12 sz., 1781 soroz. 69 sz., 1985 soroz. 74 sz., 2170 soroz. 76 sz., 2614 soroz. 81 sz., 2795 soroz. 92 sz., 2912 soroz. 61 sz., 2980 soroz. 15 sz., 3541 soroz. 66 sz., 3545 soroz. 6 sz., 3652 soroz. 68 sz., 3818 soroz.

65 sz., 3847 soroz. 55 sz., 3997 soroz. 64 sz., 4646 soroz. 83 sz., 5112 soroz. 90 sz., 5139 soroz. 10 sz., 5483 soroz. 8 sz., 5504 soroz. 22 sz., 5705 soroz. 15 sz., 6038 soasz. 55 sz., 6127 soroz. 25 sz., 6445 soroz. 30 sz., 6478 soroz. 87 sz., 6613 soroz. 76 sz., 7072 soroz. 60 sz., 7304 soroz 2 sz., 7336 soroz. 77 sz. 7697 soroz. 69. sz. A törlesztési huzásnál a következő sorozatszámok huztak ki: 459 544 845 1650 2239 2415 2448 2744 3261 3369 3997 4652 5409 5588 6229 6340 7389 és 7650; ezek mindegyikére 6 frt esik.

RÖVID HIREK.

Uj püspök. Szatmárra Meszlényi Gyula esz-tergomi kanonok nevezetett ki püspöknek. — **Berlinben** orvosi tanfolyamot nyitottak anyák számára. — **Emléktáblával** jelölik meg a hődmezővásárhelyiek Szerdahelyi József szülőházát. — **Elégtek emberek.** Pakson egy házaspár hazulról eltávozván, gyermekeiket a szobába zárták; távollétükben a házban tűz ütött ki s a gyermekek porrá égtek. Bártfán egy nő és cseléde szurkot olvasztván, vigyá-zatlanságuk folytán a szurkot lobot vetett s oly borzasztóan összeégtek, hogy két nap múlva kiszenvedtek. — **Nagy vihar** volt egyik éjjel a La Manche csatornában. Több hajó el-süllyedt s emberélet is jelentékeny számmal veszett oda. — **Konstantinápolyban** a székely származású Czákó János, a konstantinápolyi magyar egylet volt elnöke, néhai Czákó Zsigmond jeles drámaírónak testvére, okt. 25-én meghalt. — **Nagykanizsán** Tóth József örült cipész az édes anyját meggyilkolta. — **Zalamegyében** a statarium sem félemlítette meg a garázdálkodó rablókat. E napokban egy kocsist fosztottak meg pénzétől s aztán sulyosan megsebesítették. — **A dévai állami uradalom** birtokain a kormány csángótelepet fog létesíteni s e ozélból azokat az eddigi bérlő kezeiből kivette. — **Veszprémben** új székházát e hó 24-én avatják fel Veszprém-ben. — **Hadersfeldben** egy szépségéről híres fiatal leány sárgaságba esett s a feletti bá-natában, hogy a szépségének vége, öngyilkos lett. — **Vonatösszeütközés** történt vasár-nap éjjel Földvár és Csaba között, a magyar államvasut budapest—aradi vonalán; többen jelentékenyen megsérültek. — **Óriási alagut.** Amerikában a 14,441 láb magas Tray Peak alatt alagutat akarnak építeni. Az alagut hossza 25 ezer láb lesz, s kiépítése esetén az ut Dener és Colorado közt majdnem 300 mér-földdel lesz rövidebb. — **A legrégibb bibliai kézirat** ez idő szerint a londoni Britisch Mu-zeumban van kiállítva. Az érdekes kézirat a keresztény korszak 464-ik évéből való. — **Észak-Mexikóban** egy írásó szörnyen bün-hődött közelebből a halottrablásért. Éjnek idején feltört egy új sirt, hogy elrabolja a halott ruháit. Hogy könnyen bánhasson ve-le, neki támasztotta a kápolna falának s úgy feszegette szét a meredt karokat. Mikor munkájával már-már boldogult, a holttész ráesett, s a visszacsapódó ruganyos inak oly szoro-san fogták oda a halott mellére, hogy mene-külni nem tudott. Másnap reggel halva ta-láltak a halott karjai között. — **Rafael** hét kartonját fedezték fel nem régiben Moszkvá-ban. — **Narbonneban** a napokban körülbelöl 72 baba sztrájkolt, mert megtiltották nekik, hogy orvos előleges megkérdezése nélkül or-vosságot adjanak betegeknek. — **Lucigen** nevű új világító szert mutattak be a londoni kristálypalotában. Világító ereje oly nagy, hogy az elektromos fény egy látszik mellette, mint fénytelen csillag; világító erejét egyet-len lángban 2 1/2 millió gyertyafényre lehet fokozni. — **24126** embert temettek el a budapesti kerepesi-uti temetőbe a megnyi-tástól, vagyis 1849. április 1-től 1887. ja-nuár 1-ig. — **St-Louisban** egy garbárben fel-robbant a gázolin s az egész épületet a leve-gőbe röpítette. Kilencz ember ott lelte ha-lálát. — **Renz** ezirkusza Hamburgban telje-sen leégett. — **Lyonban** vasárnap leplezték le nagy lelkesedés és fényes ünnepséggel mellett az 1870—71-ki harcokban elesett fran-czia katonák síremlékére emelt szobor-cso-portot. — **Szalóniki környékén** nagy mérték-ben garázdálkodnak a rablók. Ujabbán egy bejnek a jószágára rontottak, ki hármat ölt meg a rablók közül. — **Fokváros** közelében hír szerint új, gazdag aranybányákat talál-tak. — **A Kreuzzeitung** a francia hadsereg rendezetlenségének bizonyítására felhuzza, hogy némely ezredben 3000 ember helyett csak 450 van s hogy az önkéntesek folyton fogynak. Korzikában csak egyetlen egy ember tudott érettségi bizonyítványt fel-mutatni. — **A chicagói** halálra ítélt anarchis-ták semmisségi panaszát az Egyesült Államok legfőbb törvényszéke elvetette. — **Szengáz-zal** vetett véget életének a nyomor miatt Ó-Budán egy házaspár. — **A folyai** oláh vé-rengzés tettesei büntetésében Temesvárt fo-lyó hó 28-án tartják meg a végtárgyalást.

Felelős szerkesztő:

Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Ifj. Kovács Daniel.

**Szines és fekete selyem
grenadinok méterenkint 95**

król 9 frt 15 krig (10 különböző minőségben) szállít egyes öltönyre valdarabokban és végekben vámmentesen a helyszínére G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelek 10 kr szállítási díjba kerülnek.

**Fekete satin merveilleux
(egész selyem) 1 ft 15 krét**

méterenkint 6 frt 45 krig (16 különböző minőségben) vámmentesen a helyszínére szállít G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr szállítási díj kell.

Fogtisztítás.

Van szerencsém tudatni a n. é. közönséggel, hogy mindennemű fogtisztítást — bármily feketék legyenek is a fogak — elvállalok jutányos díj mellett.

A n. é. t. közönség becses pártfogását kérve, maradtam

mély tisztelettel

Rozs J.

t. Bodó József borbélyüzletében

Kézdi-Vásárhelyt.

Táncztanítás.

Alólirt tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy folyó évi november 6-ától kezdődőleg táncz-tanfolyamot nyitok, mely alatt a jelenleg divatban lévő tánczok minden ágában való tanítását felajánlom, és a legmiveltebb izlés szerint jól és alaposan be-tanítandom.

Táncziskolai helyiség a városház dísztermében leand.

Tandij egy óra 4 frt.

Tanóra 7-től 9-ig.

Tisztelettel
Molnár Mihály,
táncztanító.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszeredai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Csikmegye árvai pénztárának Csedő László csiktaploczai lakos elleni 1000 frt követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében Csikmegye árvai pénztára kérelme folytán, tekintve, hogy árverési vevő Mihály Lajos csiktaploczai lakos az ígért vételért be nem fizette, ellene, s az általa megvett, a csikszeredai kir. törvényszék területén lévő Csik-Szereda város határában fekvő, ugyanezen város 100-ik sz. tjkvben foglalt, jelenleg még Csedő László s neje Illyés Véron közös tulajdonosok nevén álló, 153. és 166. hr. számok alatti épületes belső telekre 1500 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi november hó 25-dik napján d. e. 10 órakor leendő megkezdéssel a kir. törvényszék telekkönyvi osztályának helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-dik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék telekkönyvi hivatala Csik-Szeredában, 1887. szeptember 17-én.

Arnd Ernő,
tvszki bíró.

Sz. 5627. tkkvi
1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi,

hogy Csiki József kézdivásárhelyi lakos végrehajthatónak Mátyás Mózes ikafalvi lakos végrehajtást szenvedett elleni 6 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Ikafalva községében fekvő, a 163. sz. tjkvben 560. hr. sz. 9 frt, 141. hr. sz. 10 frt, 793. hr. sz. 31 frt, 1062. hr. sz. 19 frt, 1578. hr. sz. 44 frt, 1594. hr. sz. 35 frt, 1616. hr. sz. 9 frt, 1710. hr. sz. 43 frt, 1826. hr. sz. 44 frt, 1973. hr. sz. 84 frt, 2657—2658. hr. sz. 42 frt, 2819. hr. sz. 5 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi december hó 29-ik napján d. e. 9 órakor Ikafalva községében a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telekkönyvi testenkint készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kirendelt egyes bírója 1887. évi október hó 7-ik napján.

Szotyori,
kir. törvénysz. bíró.

„Feierabend.“

Illustrierte Gewerbe- und Familienzeitung.

Abonnements-Einladung.

„Feierabend“ behandelt hauptsächlich jene grossen und wichtigen Fragen, welche allen Gewerbetreibenden ohne Unterschied des Berufes berühren und überlässt den einzelnen Fachblättern das Eingehen auf solche Details, die nur eine gewisse Classe von Gewerbetreibenden angehen.

„Feierabend“ ist ein vollkommen unabhängiges Organ und will durch allgemein verständliche Aufsätze, welche ausgezeichnete Studien auf allen Gebieten des Gewerbewesens zur Grundlage haben, nicht nur zur Klärung der verschiedenen Ansichten und Bestrebungen in Gewerbekreisen beitragen, sondern durch gewissenhafte Besprechung aller Uebelstände und Zeit- und Streitfragen auch den gesetzgebenden Factoren ein Mittel an die Hand geben, die Anbahnung besserer Zustände zu ermöglichen.

„Feierabend“, ein für jeden Industriellen und Gewerbetreibenden, der es ernst mit seinem Berufe meint, unentbehrliches Blatt, das auch der Familie der gewählten und besten Unterhaltungsstoff bietet, erscheint jeden zweiten Sonntag und kostet sammt Postzusendung

Ganzjährig fl. 3.—.
Halbjährig fl. 1.50.

Probenummern gratis und franco.

Die Administration des „Feierabend“ in Wien
III., Radetzkystrasse Nr. 12.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.**KELETI VONAL.****M e n e t r e n d.**

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások	319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.	Állomások	319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő) (érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé) (érk. ind.)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő) (érk. ind.)				Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé) (érk. ind.)	11.31	12.49	
Botfalva (érk. ind.)	4.16	7.47		Nagy-Enyed (érk. ind.)	1.22	2.09	
Földvár (érk. ind.)	4.44	8.08		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé) (érk. ind.)	1.51	2.19	
Mogyorós (érk. ind.)	5.02	8.24		Gyéres (elágazás Torda felé) (érk. ind.)	2.18	2.39	
Apáca (érk. ind.)	5.24	8.39		Kolozsvár (vendéglő) (érk. ind.)	3.04	3.14	
Köpecz (érk. ind.)	5.43	8.51		Nagy-Várad (vendéglő) (érk. ind.)	3.14	3.22	
Agostonfalva (érk. ind.)	6.05	9.07		Budapest (érk. ind.)	3.51	3.53	
Alsó-Rákos (érk. ind.)	6.15	9.14			4.01	3.56	
Homoród (érk. ind.)	6.36	9.30			5.56	5.30	
Kacsa (érk. ind.)	7.06	9.51			6.31	6.31	6.03
Bene (érk. ind.)	7.28	10.04			10.00	11.00	9.13
Erked (érk. ind.)	7.53	10.24			10.55	11.15	9.18
Héjasfalva (érk. ind.)	8.18	10.39			7.45	10.00	2.15
Segesvár (vendéglő) (érk. ind.)	8.52	10.08					
Medgyes (érk. ind.)	9.19	11.19					
	9.31	11.26					
	10.57	12.29					

A ☐ foglalt számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 perczig számított éjjeli időt jelentik.

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Ny. Szabó Albert gyorssajtóján Kézdi-Vásárhelyt.